

2019.01.12.

Nyíregyháza

Aliansz imahét 7. nap

Cím: Egység a látásban

„¹Kérlek tehát titeket én, aki fogoly vagyok az Úrért: éljete ahhoz az elhíváshoz méltón, amellyel elhívattatok, ²teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel, [...] ⁷A kegyelem pedig mindegyikünknek Krisztus ajándékának mértéke szerint adatott. ⁸Ezért mondja az Írás: „Felment a magasságba, foglyokat vitt magával, ajándékot adott az embereknek. ⁹Az pedig, hogy „felment”, mi más jelent, mint azt, hogy le is szállt erre a földre. ¹⁰Aki leszállt, az „fel is ment”, feljebb minden égnél, hogy betöltse a mindenséget. ¹¹És ő „adott” némelyeket apostolokul, másokat prófétákul, ismét másokat evangélistákul vagy pásztorokul és tanítókul, ¹²hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, Krisztus testének építésére, ¹³míg eljutunk mindnyájan a hitnek és Isten Fia megismerésének egységére, a felnőttkorra, a Krisztus teljességét elérő nagykorúságra, ¹⁴hogy többé ne legyünk kiskorúak, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hányódnak és sodródnak az emberek csalásától, tévútra csábító ravaszságától; ¹⁵hanem az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestől

őhozzá, aki a fej, a Krisztus, ¹⁶akiből az egész test egybeilleszkedik és összekapcsolódik a különféle ízületek segítségével úgy, hogy minden egyes tagja erejéhez mérten közösen munkálja a test növekedését, hogy épüljön szeretetben. ¹⁷Mondom tehát, és tanúsítom az Úr nevében, hogy többé nem élhettek úgy, ahogyan a pogányok élnek hiábavaló gondolkodásuk szerint. ¹⁸Az ő elméjükre sötétség borult, és elidegenedtek az Istennek tetsző élettől, mert megmaradtak tudatlanságukban, és megkeményedett a szívük. ¹⁹Mivel erkölcsi érzékük eltompult, bujálkodásra adták magukat, mindenféle tisztátalanságot művelve mohóságukban. ²⁰Ti azonban nem így tanultátok Krisztust; ²¹ha valóban úgy hallottatok róla, és kaptatok felőle tanítást, ahogyan az igaz Jézusban: ²²vessétek le a régi élet szerint való őembert, aki család és gonosz kívánságok miatt megromlott; ²³újuljatok meg lelketekben és elmétekben, ²⁴öltsetek fel az új embert, aki Isten tetszése szerint valóságos igazságban és szentségben teremtett. ²⁵Ezért tehát vessétek le a hazugságot, és mondjatok igazat, mindenki a felebarátjának, mivelhogy tagjai vagyunk egymásnak. ²⁶Haragudhattok, de ne vétkezzetek: a nap ne menjen le haragotokkal, ²⁷helyet se adjatok az ördögnek. ²⁸A tolvaj többé ne lopjon, hanem inkább dolgozzék, és saját keze munkájával szerezze meg a javakat, hogy legyen mit adnia a szűkölködőknek. ²⁹Semmiféle bomlasztó beszéd ne hagyja el a szátokat, hanem csak akkor szóljatok, ha az jó a szükséges építésre, hogy áldást hozzon azokra, akik hallják.” Ef 4,1-2.7-16-29

Drága Testvérek!

Estéről-estére az egységről hallhattunk Efezus levele alapján **(1. dia)**.

Az első este: Egység a szeretetben

Egység a Lélekben

Egység a hitben

Egység a keresztségben

Egység az egy testben

Egység a misszióban

(2. dia) A mai alkalmunkon „Egység a látásban” lesz a témánk. Amikor kezembe vettem a szórólapot, láttam a témákat, s amikor elolvastam az igeszakaszt, akkor azonnal az jutott az eszembe, hogy milyen fontos az egység, hogy valamiben teljesen egyek legyenek a hívők, hiszen a Zsoltár írója is megfogalmazta, hogy Isten oda ad áldást, ahol a testvérek egységben, egyetértésben vannak. Ennek az egységnek nagyon erős fundamentuma van.

Ez nem egy unió, ez nem egy baráti társaság, ahol közös az érdeklődési kör, nem egy politikai erő, ahol érdekek kötnek össze. Egy hívő közösség attól lesz egységes, hogy az alapja, a fundamentuma Jézus Krisztus. Magam elé képzelem a tanítványi kört, ahol mindannyian más személyiségek, más és más gyengeségekkel és erősségekkel, mindannyian másképpen szocializálódtak, más volt a hátterük, a képzettségük, emberi tulajdonságaik, de azért tudta az Úr használni őket, mert mindezt félretéve Jézus Krisztusra építkeztek. Az egész életüknek, szolgálatuknak Jézus Krisztus volt az alapja. Voltak ott is nézeteltérések, félreértések, nehézségek, látás – és véleménykülönbségek, de mindezeket háttérbe tették és Jézus Krisztust helyezték előtérbe. Akkor oldódik fel minden különbség és akkor lesz teljes egység, ha Jézus előtt hajtanak térdet. Nem a magunk igazságait hirdetjük, nem a magunk látásait erőltetjük másokra, hanem ha engedjük, hogy Jézus nyerjen teret életünkben, szolgálatunkban. Jézusban feloldódik minden látáskülönbség. Ezért nem a magunk igazságait kell hirdetni, hanem azokat a bib-

liai igazságokat, amelyek évezredek óta rendíthetetlenül fennállnak. Isten szavának mindig igaza van. Az egyházakban, az emberekben, a lelkipásztorokban, a gyülekezeti tagokban mindig fognak csalódni, de Jézus Krisztusban sohasem. Egyedül Őreá érdemes tekinteni, egyedül Őbenne érdemes bízni!

A mai témánk iránymutatása és Igénk üzenete alapján arról szeretnék ma nektek beszélni, hogy **(3. dia)** milyen a Krisztushoz méltó élet. Igénk olyan egyértelműen és világosan fogalmaz. Tudjátok, azért is becsülöm Isten Szavát, mert nem fogalmaz kétértelműen. Nem hagy kétségeket, hanem minden kétséget kizáróan világosan beszél. Azt mondja, éljétek elhívásokatokhoz méltóan, azaz ahhoz, Aki elhívott titeket, éljétek Jézus Krisztushoz méltóan. Azt mondja egy másik helyen Pál apostol, az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban meg volt.

A Szentírás világosan beszél arról, **(4. dia)** hogy milyen a Krisztushoz méltó élet és milyen a Krisztus nélküli élet. Mind a kettőnek vannak látható jelei. Ha valaki Krisztushoz méltón él, akkor **(4/a dia)** – olvashatjuk a 2. versben – „²teljes alázatossággal,

szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel”, ha valaki Krisztus nélkül él, **(4/b dia)** annak a látható jele az, amiről Pál apostol is beszél a 18. versben, amikor azt mondja, hogy **„elidegenedtek Istentől, az Istennek tetsző élettől, megkeményedett a szívük”.**

Még részletesebben fejti ezt ki Pál apostol a Galatákhöz írott levél 5. fejezetében **(5. dia)**: **„a test cselekedetei azonban nyilvánvaló, mégpedig ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenykedés, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás, irigység, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ezekhez hasonlok.”** Pál apostol egyértelművé akarja tenni, hogy az Istentelen életnek ezek lesznek a látható jelei. Amiről az Efezusi levél 5. fejezetében egészen nyilvánvalóan beszél **(6. dia)**: **„paráznaság, bármiféle tisztátalanság vagy nyerészkedés még szóba se kerüljön közöttetek [...] ⁴se szemérmertlenség, se ostoba beszéd vagy kétértelműség: ami nem illik”.** Pedig ezt látjuk: a Krisztus nélküli világban ezek a gyümölcsök tapasztalhatók.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Pál apostol a 3. versben a porneia szót használja, azaz a pornó szót. Csak érdekesség, hogy Magyarország egyik leggazdagabb embere, Gattyán György a pornóiparból gazdagodott meg, tesz tönkre női-férfi életeket, házasságokat, kapcsolatokat. Mindeközben ez az ember online jóslást is működtet. Ez mindig is látható volt, hogy a pornó, a szexualitás és az okkultizmus szervesen összetartozott. Mennyi élet roppan ebbe bele ország, – és világszerte.

Pál apostol arról is világosan beszél, hogy milyen az, amikor valaki Krisztussal él, hogy milyen jelei, milyen gyümölcsei vannak annak. Írja a már említett 2. versben **(7. dia)**: „**teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel**”, de beszél erről az Ef 5. fejezet 9. versében is, azt mondja: „**a világosság gyümölcse csupa jóság, igazság és egyenesség**”. A Galata levél 5. fejezetében egyértelműen írja: „**a lélek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívdesség, jóság, hűség, szelídség, önmegettartoztatás.**” Érezzük drága Testvérek a kettő közötti kontrasztot! Pál apostol nem véletlenül választja ketté, nem élhettek többé úgy, mint a pogányok, olyan döbbenetes,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

hogy ez a levél nem a pogány embereknek szól, Pál apostol ezt a levelet az Efezusi gyülekezetnek írja, és ha szeretném aktualizálni, akkor Pál apostol eme levelét érthetjük, hogy a nyíregyházi gyülekezeteknek írja, Az evangélikusoknak, a reformátusoknak, a baptistáknak, a metodistáknak, a katolikusoknak. Neked, nekem, nekünk írja. Pál apostol szeretne arra rámutatni, hogy kedves gyülekezet, ti nem élhettek úgy, mint a pogány népek! Ott kell, hogy legyen a ti életekben egy választó vonal, ezért beszél Pál apostol a 22. versben **(8. dia)** „**vessétek el a régi szerinti óembert, aki csalárd és gonosz kívánságok miatt megromlott**”. Drága Testvérek! Ki kell mondani, hogy mi így születünk ebbe a világba, így jövünk: Istentől elszakadva, Istentől elidegenedve, mindannyian, én is. Mindannyian így jövünk ebbe a világba, Istentől elszakadt állapotban. Azt mondja Pál apostol, folytatva: „**újuljatok meg lelketekben, öltsetek fel az új embert**”. Pál apostol nagyon határozottan beszél arról, hogy kell, hogy legyen az ember életében egy pont **(9. dia)**. Legyen egy mérföldkő, ami elválasztja az ó-t, az új-tól. Egy olyan pont, amit a Szentírás egyértelműen megnevez itt a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„metanoja” szót használja a megtérés, a hitre jutás. Kell, hogy legyen az ember életében egy páli fordulat, egy ponthoz kötve azt, hogy én elhatároztam: nem akarok másról tudni, csak Jézus Krisztusról, ezért írja Pál apostol **„vessétek le az óembert”**, vessétek le azokat a dolgokat, melyek Istennek nem tetszenek. Amikor arról beszél az Ige, hogy milyen a test cselekedetei és milyen a lélek gyümölcsei, akkor arról kell beszélni, hogy milyen jele van annak, hogy valaki Krisztushoz méltóan él, vagy Krisztus nélkül él? Higgyétek el drága Testvérek, azért ábrándultak ki nagyon sokan az egyházból, mert nem hitelesek a keresztyén emberek. Vannak, akik annak tartják magukat, de csak névleges keresztyének, névlegesen hisznek Jézus Krisztusban, de igazából az életük nem olyan és ezért Pál apostol beszél nagyon komolyan erről **(10. dia): „Ezért tehát vessétek le a hazugságot és mondjátok igazat mindenki a felebarátjának, ha haragusztok, is ne vétkezzetek, a lap le ne menjen a ti haragotokkal. Aki lopni szokott, többé ne lopjon, hanem inkább dolgozzék. Semmiféle bomlasztó beszéd ne jöjjön ki a szátokon, hanem csak akkor szóljatok, ha**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

az jó, ha szükséges, építésre, hogy áldást hozzon azok számára, akik hallják.” Ef 4,25-29. Értitek drága Testvérek, az, ha valaki hisz, ha valaki Jézus Krisztusban hisz, annak ilyen jelei vannak, akik nem lopnak, nem csálnak, nem hazudnak, nem paráználkodnak, nem pletykálnak, nem rosszindulatúak, nem éreznek gyűlöletet a szívükben és lehetne sorolni. Értitek? Akik hisznek, akik komolyan veszik Jézus Krisztus nevét, azoknak a gyümölcsei azok, amiről Pál apostol is írt a Galatákhöz írott levélben: csupa szeretet, jóság szívesség, öröm, békesség, türelem és lehetne sorolni. Tudjátok, a hívő embert erről ismerik meg. És azért káromolják olyan sokan az Istennek a nevét a pogányok között, mert azok, akik az mondják, hogy hisznek, azoknak az életükön nem látszik. Dávidnak, amikor elbukott Betsabéval és Nátánt küldi hozzá, hogy leleplezze bűneit, Isten olyan megrendítő mondatot mond Dávidnak **(11. dia): „¹⁴Mivel azonban ezzel a tettel okot adtál az ÚR ellenségeinek a gyalázkodásra”** II Sám 12,14. Hány hívő ember ad okot Isten gyalázására életében. Végiggondoltuk,

hogya a Krisztushoz méltó életbe ezek nem férnek bele. Olyan szomorú, amikor a hívő emberek is feszegetik a határokat. Belefér – nem fér?! A Krisztusban kapott új élet ne adjon okot Isten gyalázására!

Hányszor hiteltelenítettük az Isten nevét? Hányszor káromolták miattunk az Isten nevét? Hogy ez a keresztény? Ilyen a hívő? Akkor inkább nem vagyok ilyen. Hányszor hallottuk ezt? Én is hányszor hallottam ezt? Amikor egy-egy beszélgetés folyamán azt mondták, hogy azért nem akarok keresztény lenni, mert xy-on jön ki a templomból, milyen vallásos áhítattal ül ott és egyébként haza megy és veri a feleségét, és iszik és tajtékzik és lehetne sorolni. Egyszer hallottam egy történetet egy kárpátaljai lelkésről, aki minden héten, szombaton délben elment a kocsmába, s hulla részegre itta magát, majd záróra előtt fél órával ment a gondnok érte talicskával, hogy hazavigye. A kommunisták azt mondták: „*őt nem kell elvinni, mert úgy sem építi az Isten országát!*” Csak a komoly hívő igehirdetőket vitték el, az ilyeneket nem.

Vagy másik történet jut eszembe, amit szintén hallottam:

Volt egy gyermek, aki az istentisztelet végén azt mondta a lelkésznek a kijáratnál:

- „Lelkész bácsi! Tudja, nekem két nagyapám van!
- A lelkész mondja: persze kisfiam, mindenkinek két nagyapja van.
- De nem úgy – válaszolta a fiú! Az „egyik” ott volt minden istentiszteleten, áhítattal hallgatta a prédikációt, vett részt az alkalmakon. A „másik” nagyapja pedig az istentisztelet után lement a pincébe, majd négykézláb jött fel, s üvöltött a feleségével...”

Látjátok drága Testvérek, ez a baj. Amikor ilyen jele van annak, hogy mi gyülekezetbe járunk, meg ilyen látható jele van a lelkipásztori életünknek. És erről őszintén kell beszélni. Őszintén, hogy mit jelent az Ige szerint a Krisztushoz méltó élet. Hogyan látatom a krisztusi életemet? A Krisztust látni és láttatni!

Néhány éve volt egy lelkigondozói beszélgetésem egy fiatalemberrel. Ez a fiatalember már többször volt nálam. Azt mondja egyik alkalommal, úgy irigyel engem. Ő úgy szeretne

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

olyan életet élni, amelyet én élek. Mondtam neki, hogy neked nem az az élet tetszik, ami az enyém, hanem neked az az élet vonzó, amit Krisztusban látsz. Mert én Krisztus nélkül ugyan olyan lennék, mint te. De te, amire felfigyeltél, az a bennem élő Jézus Krisztus, az nem én vagyok, hanem a bennem élő Krisztus, Ő a vonzó számodra. Amiről Pál apostol ír. Azt mondja **(12. dia): „Többé tehát nem én élek, hanem él bennem a Krisztus.”** Gal 2,20 Nem mi leszünk a vonzók. Mint ahogyan az Ige mondja „**a Krisztus arca ábrázolódjék ki rajtatok.**” Ő lesz vonzó emberek számára. Rajtam és bennem nincsen semmi vonzó! Az a krisztusi élet, amit láttatunk, az teljesen más, mint amit ebben a világban tapasztalunk. Akiben Krisztus él, az oda tarja a másik arcát is. Akiben Krisztus él, az tudja azt is szeretni, aki egyébként gyűlöli őt. Akiben Krisztus él, az az ellenségét is tudja szeretni. Az ellenségért is tud imádkozni. Az nem keresztbe tesz, az nem rosszat mond a másokról, annak a szájából nem bomlasztó beszéd jön ki, hanem mindent a javára magyaráz. Jakab levelének a 3. fejezetét érdemes

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

lenne elolvasni. Azt írja Jakab: „**aki meg tudja zabolázni a nyelvét, az tökéletes ember.**” De jó lenne akkor szólni, amikor az építő. De jó lenne felismerni azokat a helyzeteket, azokat a pillanatok, amikor tudom, hogy mikor kell szólnom, és mikor kell csendben maradnom. Akiben Krisztus él, az így fog élni. És ez vonzó lesz mások számára. Mert annak jó gyümölcsei lesznek. Csak a Krisztusban kapott új életnek vannak jó, látható jelei. Az meg már nem én vagyok, hanem a bennem munkálkodó Jézus Krisztus.

A hívő közösségnek látni és láttatni kell Jézus Krisztust, s ez kovácsolja őket egy egységbe. Akkor meg már teljesen mind-egy, hogy valaki evangélikus, református, baptista vagy meto-
dista. A Krisztusban élő ember látja és láttatja Krisztust! Látja, megismeri, láttatja és megéli! Ennek pedig aztán látható jelei vannak a hívő életében!

Ámen!